

288
E21 IV
Az Istenben bizó

KEGYES ASZSZONYNAK

BELSŐ ÉKESSÉGE,

és
ISTEN ELŐTT KEDVES ÖLTÖZETE.

Mellyben felöltözvén

Szelíd és tsendes lélekkel, ékesgette magát fok fenvedési
között-is, egész életében,

A' MÉLTÓSÁGOS GROF

Széki TELEKI JOSEF Uram'

minapi kedves Házas Társa,

NÉHAI MÉLTÓSÁGOS

KUN BORBÁRA

A SZ SZ O NY:

Eletének 36. Házasságának 21. Efstendejiiglen.

Melly drága Öltözetét hagyván fok ízben, életében, 's halála
előtt-is, édes jó LEÁNYÁNAK;

Most pedig, minekelőtte a' földbe bé-állana, utolsó Tisztesség-
tételének emlekezetes

BORBÁRA NAPJÁN,

Ajánlja, az egész egybe-gyűlt Sokaság előtt, mindē kegyes asszonyoknak,
mint éent életü Sára' igaz hitbéli Leányinak,

S O L Y M O S I M I H Á L Y,

Vizaknai Prédikátor által; a' Kertsesőrai Udvari Templomban,
1720. Efstendőben, Karátson havának 4. napján

KOLOSVÁRATT, Nyomt. TELEGDÍ P. SAMUEL.

07691

Sz. Pál Apostol, 1 Tim. 2: 9, 10.

Az Afrikai állatok, tisztes öltözetet, femérmetséssel, és mértéklettséggel ékesítsék magokat: Nem hajoknak fodorgatásával, vagy arannyal, vagy drága-kövekkel, vagy drága öltözetekkel; Hanem a' mint illik az olyan afrikai állatokhoz, kik Isteni szolgálatra kötelezték magokat, jó-tselekedetekkel.

Propertius Poëta, Lib. 1. Eleg. 1.

Quid juvat, ornato procedere vitta capillo?
Téque peregrinis vendere muneribus?
Naturæque decus, mercato pondere cultu?
Nec finire in propriis membra nitere bonis.

Az-az:

*Mit haénál kontyoson lépni fodor bajjal?
Magadat árulni idegen ruhával?
Terméket képségét vásárlott pompával?
'S nem engedni tested, hogy fénylő sorsával?*

Ama Bóldog, és egyedül Hatalmas Királyok!
Királyának, és az Urak' URának! kinek egyedül vagyon hal-
hatatlansága, és lakozik hozzá mehetetlen világosságban; kit sen-
ki az emberek között nem látott, sem nem láthat! Annak
légyen tisztesség, és örökké-való hatalom! Ámen.

H Isten böltseségének, és tudományának, mélységes
gazdagsága! melly igen meg-tudhatatlanok az ő ítéleti, és vé-
gére mehetetlenek az ő útai! Mert, ki mehetett végére az UR
akaratiának? vagy, ki volt néki tanácsosa? vagy, ki adott előzőr valamit
néki, hogy azt meg-adná annak? Ő töle, ő általa, ő benne vannak min-
denek: övé légyen hát a' ditsőség mind örökké!

Valamint akarja a' Szabados UR oltogatni az ajándékokat, úgy
oltogatja azokat; Nem az akarójé, sem nem a' futójé, az ajándék, a' ke-
gyelem, és a' hivatal; hanem, a' könyörülő Istené! A' ki, a' kinn akar
könyörülni, könyörül; és a' kihez kegyelmes akar lenni, kegyelmes lé-
zen! Az Istennek ajándéki, és az ő hivatala, mellyel a' fetérségből, az
ő tsudálatos világosságára hívott minket, meg bánás nélkül valók! Nem
ollyan az Isten, mint az ember, hogy meg-változtassa ígérteit; Ő mon-
dotta, 's hát nem mívelné-e meg? Szólott, 's nem tellyesíti-e meg?
Nem mondotta hijába Ábrahámnak: Ne félj Ábrám! En, paifód vagyok
tenéked; a' te jutalmad felette igen bővséges! Lézek tenéked Istened,
és a' te magodnak, te utánnad! En vagyok az Erős Mindenható Isten!
járj én előttem Zúntelen, és légy állhatatos!

Bizonny! nem mondotta a' Jehova hijába a' Jákób magvának, Keres-
setek engemet; En vagyok az UR! ki igazságot főlok. De, óh Isten
akaratiának végére mehetetlen mélysége! miért hogy nem mindnyájan
Izraeliták azok, kik Izraeltől valók? sem pedig, nem mindnyájan fiak,
kik Ábrahám magvából valók? Hanem az Igéretnek fiai esmértetnek
Ábrahám magvának lenni; a' kik lélek szerént, nem test szerént Zúltet-
nek: Ez igéretnek örökösének, a' Sárának-is, Ábrahámtól olly sok fiai,
A 2 's leá-

's leányi lettek, mint az égnek tsillagi! Bizony zemély-válogatás nélkül, Isten' tekinteti előtt betsületesek, a' Sárának nem tsak fijai; hanem, hit-béli leányi-is, valakik jót tselekeznék, a' mikoron semmi félelem nem ret-tegteti is őket: Az Istenben bizó, tiszta zent életü, zelíd, és tsendes lé-leknek rothadatlanságában, tiszta félelemmel társalkodó, és férjekhez engedelmes kegyes Azzonyi-állatok-is, nem rekeztetnek-ki a' Mennye-gek országából: Mert a' mi Urunknál Istenünknel nintsen zemély válo-gatás a' férjfiu és az azzony között; hanem, minden valaki az Istent feli, és igazságot tselekedik, kedves Isten előtt: Mert úgy zzerette Isten e' világot, hogy az ő egyetlen-egy zülött Fiját adná; hogy minden valaki hízen ő benne, el-ne vezzen; hanem örök életet végyen!

Á M E N.

A' kegyes Afzszonyoknak Isten előtt kedves
és drága belső öltözetekről való Szent Letzke :

1Pét. III : 1, 2, 3, 4, 5, 6.

Hasonlatosképen az afzszonyi állatok engedelmesek legyenek az ő tulajdon férjeknek ; 's a' t.

ELŐLÍÁRO-BESZÉD.

A' ház, és gazdagság, aránytól való jószág ; az URtól vagyoni pedig az értelmes feleség. *Péld. 19 : 14.* Meg-nyerte hát az a' jót, a' ki talál ilyen feleséget ; és vett nagy jóakaratot az URtól. *Péld. 18 : 22.* Mert ennek árra fokkal felül múlja a' Kárbunkulusokat. Bizik ez ilyenhez az ő férjének lelke, mert jóval illeti ötét életének minden napjaiban : esméri az ő férjét, mikor ül a' Tartomány-nak Veneivel. Erő és ékeség az ő ruhája, és nem fél a' következő időktől. Böltsen nyitja meg az ő száját, és a' kegyesfélegnek tudománya vagyón az ő nyelvében. Vigyáz az ő Háza-népe dolgára, és a' restségnek kenyerét nem éli. Az ő fiai fel kelvén bódognak mondják ötét, az ő férje hasonlatosképe ditséri ötét ; *mondván* : Sok afzszonyi-állatok munkálkodtak serénységgel, te pedig meg-haladod mind azokat. Tsalárd a' *femnek tető* kedvelség, és hijában való a' szépség. A' melly afzszonyi-állat feli az URat, ez ferez ditséretet ő magának : Adjatok ennek az ő keze munkájából, és ditsérlék meg ötét az ő tselekederi a' kapukban. *Péld. 31.*

Igy ditsérteti meg Isten, mind az O, 's mind az Uj Testámentomi szent Irásban, tulajdon férjeket, serénységekkel, 's jó házi gondviselésekkel gyönyörködtető kegyes afzszonyokat. Így írja-le Sz. Péter Apostol is a' kezünk alatt lévő Sz. Letzkében, *férjekhez való tífia engedelmeségeket, és Isten előtt kedves öltözeteket.*

Ez, az én Letzkémnek mind Summája, 's mind Réfe.

M A G Y A R Á Z A T.

I. RÉF. 1. *Y. Hasonlatosképen a' férjhez-ment afzszonyok engedelmeskedők legyenek tulajdon férjeknek ; hogyba valakik javallva el-nem hitethetnének is*

az igével; feleségeknek társalkodások által, ige nélkül meg-nyeretteffenek.

Sz. Péter, alkalmaztatja intését, és Apostoli parantsolatit minden Rendekekhez, kik másoknak birodalmok alá vettettek: A' mint ezt a' Görög fő-is ὑποτασσόμεναι, magával hozza; melly-is, kinek kinek a' maga hivatalában, és tulajdon rendiben, Isten rendelkezéséből elejibe szabott *subjecciónját*, vagy a' nálánál nagyobbtól való függését jegyzi; A' minémű *fént és Isten törvénye érint való függéseknek kell lenni, A' népeknek a' Felső Hatalmaságtól*, Róm. 13: 1. A' *folgának az uroktól*, Feljebb 2: 5. 18. Az *ifjaknak a' vénektől*. Alább 5: 5. A' *magzatoknak füléjéktől*. Luk. 2: 51. Es a' *házasságban lévő affzonyoknak tulajdon férjéjéktől*: e' mi Letzkénkben.

Itt a' Görög ige jelenti, a' *É. Házasági tífza kötelelségből származott helyes engedelmesseget*, *éretettel tellyes tífzetség-tételt*, Isten törvénye érint való *subjecciónját*; melly *fép engedelmességével, 's isteni félelemben való tífza társalkodásával, a' kegyes és É. életű affzony, tulajdon férjét Istennek meg-nyeri*; az-az: a' *hitnek, és jótselkedetnek útában ház-noson elő segélli*; 's nem akadályoztatja a' jóban.

Mivel pedig ez az *engedelmessege* azokat-is illeti, kiknek hitetlen férjek vólt az Apostolok idejekben; 1Kór 7: 16. 's ma-is meg-efik: Azért, tsak addig tartoznak férjeknek így *engedelmeskedni, a' meddig az Ur Istent meg-fentelhetik fivérekben*: Alább 5: 15. és tsak annyiban, a' mennyiben az *ő tífza és isteni félelemben való társalkodások által, férjeket Istennek meg-nyerhetik*: 5: 2. Másként, az Isten törvénye ellen való nehéz, és lelki elméretet fértő parantsolatokban, Apostoli mentséggel kell élni-ek; mondván: *Hogyha Isten előtt igaz légyen néktek engedniünk inkább, hogy-nem Istennek? ítéljétek-meg*: Tsel. 4: 19. Ezzel a' felelettel kell élni-ek mind azoknak, valakik másoknak engedelmességgel tartoznak, az Isten törvénye érint való *helyes és rendes függésben, vagy subjecciónban*.

A' mi pedig azokat illeti, kiknek kegyes és kerektyén férjek vólt, 's ma is vagyon; hogy azok-is, az Apostoltól így köteleztetnek tulajdon férjekhez való engedelmessegre; ennek nagyobb okait adja a' *É. Irás 1Kór 11. I. Mert az affzonynak feje az ő férje*. 5: 3. II. Mert az affzony a' férjfiúnak ditsősége; a' férjfiu pedig az Isten képe 5: 7. III. Mert az affzony a' férjfiuból teremtetett. 5: 8. IV. Mert az affzony a' férjfiu kedvéért teremtetett 5: 9. V. Mert a' férjfiu hatalma alá vettetett 5: 10 Isten maga vetette oda: 1Mól 3: 16. A' *te akaratod a' te férjednek birodalmában léken; és önéki hatalma léken rajtad*. VI. Mert a' férjfiu mellé segéd-ségül adatott: 1Mól. 2: 18. VII. Mert ketten lettek egy testté, mellyben engedet-

engedetlenség által nem kell hasonlásnak lenni; hanem egymásért a' tá-
 goknak forgalmatoskodni, együtt örülni, együtt bánkodni. 1Kór. 12: 25, 26.
 VIII. Mert valamint a' férjfiúnak feleségéhez kell köteleztetni, úgy zinte
 az affzonynak is a' házassági foros engedelmeskedésben el kell attyát 's an-
 nyát hagyni, és férjéhez kell ragaszkodni: 1Mós. 2: 24. IX. Mert Ádám
 teremtetett előőr, azután Éva; elsőbb bát a' férjfi. X. Mert Éva tsala-
 tott meg, nem Ádám; és az affzony lött a' bűnnek oka; mellyre nézve
 Sz. Pál, Nem engedi az affzony, hogy tanítson, vagy a' férjfiún biro-
 dalmat végyen; hanem hogy tsendességben legyen. 1Tim. 2: 12. Ollyan
 engedelmeiség ez: hogy javallva, ige nélkül is jóra vehetik férjeket; kik
 látván, és szemlélvén kegyes feleségeknek isteni félelemben való tiszta
 társalkodásokat, fel-indulnak a' kegyeseknek gyakorlására. A' férjfi
 látván hogy felesége gyűlöli a' rossz társalkodásokat, mellyek a' jó erköl-
 tsöket is meg-vefztegetik. 1Kór. 15: 33. 2. Hogy fellyebb betsüli a' jó
 birt és nevet minden e' világi kintsnél. Péld. 22: 1. 3. Hogy maga zép
 viselésében, rendihez illő tiszta öltözetiben, és zavaiban; emberekkel való
 nyájaskodásában, felsőbb vagy alsóbb Rendeikkel való társalkodásában;
 egészen tsak azon igyekezik, hogy Isten 's emberek előtt botránkozás nélkül
 való jó lelki esmérte legyen mindenkoron. Tsel. 24: 16. 4. Hogy semmi
 meg-vefzett, tisztátalan fő-beféd ki nem fármazik zájából; hanem a' melly
 hafnos építésre, és kedves a' hallgatóknál. Efés. 4: 29. Annysira örül Sz.
 Dáviddal a' kegyes férjfi, hogy házassági boldogságát illy jó, és Istentől
 adatott feleségében helyhezteszi. Sölt 128. Sőt tiszta életü felesége kedv-
 ért, néha a' neheznek tetző dolgokat is, mint Ábrahám, véghez vízi.
 1Mós 21: 11, 14. Sokszor kemény Prédikárziói intésekre 's feddésekre
 nem mégyen annysira a' férjfi, az Isten Prófétájiboz való jótéteményben is,
 mint kegyes feleségének kérésére: Ama' fő Ember melly hamar hajlott,
 mikor jó és zent életü felesége így kérte: Imé! most véfem efembe, hogy
 ez az Isten Embere, ki züntelen ezen jár által, zent Ember; Tsináljunk, kér-
 lek, egy kistsiny fel-házat, és ferezzeünk abban ágyat és áftalt, féket és gyer-
 tyá-tartót, hogy mikor hozzánk jövénd, hada terjen abba. 1Kir. 4: 9, 10.

II. Réz 3. ps. Kiknek, t i. az affzonyoknak, legyen nem külső ba-
 joknak fodorítások, aranynak tekergő viselése, ruháknak fel-öltözések az ő
 ékezségek. Nem azt akarja az Apoitol, hogy magok rendekhez illő öltö-
 zetek ne legyen az affzonyoknak; mert fényesebb öltözetnek kell lenni a'
 Salamon Kir. udvarábá, mint koz Rendekek hazokbá. Már. 6: 29. Nem-
 is azt akarja, hogy tellyes életekben gyázban, zennyesen járjanak; mert
 ez életnek egy dízes boldogsága ez, hogy kinek kinek ruháji mindenkör
 tiszta,

tífták, és fejérek legyenek; Pred. 9: 10. 's kiváltképen az afkzonyi rendnek az Apostol Sz. Pál világosan parantsolja: Hogy tíftefséges öltözettel ékesítsék magokat; 1 Tim. 2: 9. Sz. Péter itt a férjfiaknak azt hagyja: Hogy feleségeket tíftefségben tartsák; ψ. 7. mely-is rendekhez illő öltözet nélkül nem lehet. Ábrahám-is Rebekának drága ruhákat, függöket, 's arany peretzeket küldött ajándékban: 1 Móf. 24: 30--53.

Azt akarja hát az Apostol: Hogy a' rendekhez illő, tiszteséges öltözet mellett, *belső és Isten tekinteti előtt drágalatos köntössel*, tudnillik, *Férjekhez való engedelmességgel, femérmetsésséggel, és mértékletességgel, ékesítsék magokat.* 1Tim. 2: 9. Ne légyenek telhetetlenek az újabb újabb piperés köntösöknek kívánásában; ha úgy nem öltözhetnek-is, mint mások; ne gyötörjék férjeket; ha tiszteségesen öltözhetnek is, az öltözetben ne kevélykedjenek; öltözzenek ugyan tiszteségesen, *de ne páráznának ékesiségében.* Péld. 7: 10. Ne azért, hogy másokat fel gerjéskedjenek; hanem hogy tulajdon férjeknek tetszenek; és Urok tiszteségét előtők viseljék, *mint Sára* Abrahámnak tiszteségét. *ψ 6.*

Tsak azt kívánja az Apostol: *Hogy az affonyok ne légyenek fel-fúvalkodtak, bünnel meg-terheltettek, sokféle kívánságokkal fel-indítottak; gyönyörűségnek keretöji inkább, hogy nem mint Istennek keretöji.* 2Tim. 3: 6, 4.

Az az: öltözetek, máfokkal való társalkodások, legyen tiéti Isteni felelemmel; 's jól meg-gondolják azt: Hogy minden valami e' világban va-gyon, testnek kívánsága, fémeknek bújálkodások, életnek kevésysége; melyek nem az Atyától, hanem e' világtól vannak: El-múlik pedig ez a világ, és az ö kívánsága; de a' ki az Isten akaratját tselekefi, mind örökké meg-ma-rad. 1|án 2: 16, 17.

4 ♀ Légye hát egyetlen egy drága köntösök, *Amaz el-rejtetett fivnek embere; melly vagyon a' felid, és tsendes léleknek rothadatlanságában; melly Isten tekinteti előtt olly drágálatos, Hogy ugyan gyönyörködik abban a' Király Krisztus, hogy Jegyesének ruhája vontt aranyból vagyon, hogy bímes öltözetekben vitetik a' Király elejibe, és hogy nem kívül, hanem mindenestől fogva ditsőséges e' Király leánya belől: Solt. 45: 14, 15* vagyon hát az igaz hitű kegyes affonyoknak-is *fényes és bíbor öltözetek; melly a' Szenteknek meg-igazulások. Jelen. 19: 8.* Tsak hogy e' drága köntös, *titkos és el-rejtetett fivnek embere, 's tsak azokban vagyon: A' kik le-vetkezték ama' régi élet kerint való ő embert, melly meg-véf a' tsalárd gonof kívánságok miatt; és fel-öltözték amaz Új embert, melly Isten kerint teremtetett az igazságra, és a' valóságos fent életre. Efél. 4: 22, 24.*

5. ♀ Így ugyan-is régenten, ama' fent afkonyok is bizván Istenben, ékesítik

ékesítik *vala magokat*. Kik-is az idvétségnek dolgában, egyedül tsak Istenben bíztanak, benne hittének, hozzá folyamodtanak; fok nyavalyák's kísértetek között-is, békeséges-türelssel várták az Isten ígértinek beteljesedését; és *semmiféle elmébéli retteggetés el nem fakathatta őket az Istennek férelmétől, a' melly vagyon az Úr Jézus Krisztusban*. Róm. 8: 39.

6. §. Mint Sára: a' *ki sérjét állhatatos engedelmességgel, minden nehézségekben, fületett földének, rokonságának el-hagyásokban, olly hűségesen követte, és Urának-is nevezte: Hogy tisztaságának Abimélek előtt veszedelemben való forgásával-is, semmi félelem, és retteggetés, sérje engedelmeségétől ötöt el-nem idegeníthette*. 1Móf. 21: 10.

Ezért lett az ígértnek örököse hitnek általa. Sid. 11: 11, 12. Ezért a' *fija-is Izsák, lélek érint, nem test érint fülettetett*. Gal. 4: 29.

Az esetre nézve, minden Azzonyok Éva leányi; de a' *kegyelemre, 's Abrahámmal kötött Isten' fővetségére nézve, tsak az igaz hitű azzonyok a' fent életű Sárának leányi lehetnek; mert tsak azok áldatnak-meg az Ábrahám magvában: Nem-is a' testnek fiai, vagy leányi; hanem az ígértnek fiai az Ábrahámnak és Sárának igaz fiai 's leányi*. Róm. 9: 7, 8.

Azért a' *kik jót tselekednek, és sem ördögi, sem világi, sem testi, retteggetés, félelem, vagy veszedelem, a' jótól a' gonokra nem hajthatja őket: A' kik férjeknek Isteni félelemben, tiszta társalkodásban, felid és zsendes léleknek rothadatlanságában mind végig engedelmeskednek; és belső öltözetben, igaz idvezülendő hitben, mind halálig ründökölnék, 's a' Krisztushoz ragaszkodnak; azok a' fent életű és igaz hitű Sárának hitbéli leányi*. Igaz hát, Hogy a' *melly sérény azzony öltözött illyen köntösben; az ollyannak árja a' kárhunkulusokat fellyül haladja*. Peld. 31: 10. Jel 19: 8.

E' MAGYARÁZATNAK alkalmatoiságával, tanulhatunk illyen dolgokat.

I. *Hogyha tsak másokan is látván fényleni a' világosságot, 's a' jótselekedeteket dicsőítik azért az emberek az Istent, Mát. 5: 16. mennyivel inkább örülnek felelégeknek, látván tiszta életeket, fent társalkodásokat, 's férjekhez való hű engedelmeségeket? Sok kegyes azzonyok tsak ezenn az úton nyerték-meg Istennek férjeket; mint: Cecília, Váleriánust; Nátália, Adriánust; Mónica, Pátriciust; Clotildis, Clodovaust. Ez az, a' mit ír Sz. Pál: Mit tudj benne, te azzonyi állat, ha a' te sérjedet meg-nyerheted-e Istennek?* 1Kor. 7: 16. E' jó alkalmaztatásnak, és felid engedelmeségnek útján, maga is az Apostol többeket nyert meg Istennek. 1Kor. 9: 19-22.

II. *Meg esik a' néha, hogy felette nehéznek tetőzik a' férjfiunak felesége tanátja 's kérése; mindazáltal Isten indításából lézen. Pelda lehet erre:*

het erre *Ábrahám*: kit így *Éolit-meg Isten*: *Ne tefék néked neheznek a' gyermeknek és a' szolgáló-leánynak dolga*; *Valamit mondott néked Sára, engedj az ő favának; mert Izsákról neveztetik néked a' te magod* 1Móf. 21: 12. Így indíttatott vólt jó tanáts-adásra *Pilátushoz-is az ő felesége*: *Ne avasd magadat ez igaz embernek dolgához; mert én sokat szenvedtem ma álmomban ő miatta*. Mát. 27: 19. Ez a' tiéta fívből éármazott jó tanáts-adás pedig, nem áll az álnok írásban, mellyel a' férjfiu fívét addig gyötri, míg fémét-is ki tolatja, vagy el-veéti; mint *Sámsont Délila*: *Birák*. 16.

III. A' melly *afékony boffúval illeti férjét*, és lelkét gyötri; a' nem Istennek, hanem ördögnek igyekezi férjét meg nyerni; ilyen vólt a' kegyes *Jób*, gonof felesége, a' ki így *Éol*: *Még-is meg-tartod-e te a' te büségedet? átkozd-meg az Istent, 's baly-meg*. *Jób*. 2: 9. Ez ilyen felől mondja bölts *Salamon*: *Még a' férjfiu mellé adatott afékony-is, az ő férjének drága életét vadáfka*. Péld. 6: 26. itt foházkodhatik fel fok férjfi *Salamonnal*, mondván: *Találtam én egy dolgot, melly keservesebb a' halálnál; tudnillik, olly afékonyt, kinek az ő fíve ollyan, mint a' tör, és a' vereségek; kezei pedig ollyanok, mint a' kötelek*: *Préd*. 7: 26. *Ne kívánjad az ő fépséget a' te kivedben, és meg ne tsaljon tégedet az ő fémöldökrivel*. Péld. 6: 25.

IV. Akár melly *fép termetü*, akár melly *drága öltözetü* legyen hát az *erkölstelen*, és *férje gyötrelmire termett afékony*; soha nem örvendeztetheti-meg úgy *Ura fívét*, mint az *engedelmes, fémérmetes, mértékletes, és férje kedvét kereső, kegyes feleség*: Ez ám a' férjfi *fémének kívánsága*, és *gyönyörüsége*. *Ezék*. 24: 16. Ez az, a' kinek árva többet ér a' kárbunkulusoknál; a' ki jóval illeti férjét, életének minden napjaiban. Péld. 31: 10, 11, 12 Ez ám az, a' kiről így *Éol a' Bölts*: *Elj a' te ifjuságodnak feleségével, a' melly feleséget adott néked az Isten; ez a' te réfed a' te életedben, és a' te munkádban; mellyel e' világon munkálsz*. *Préd*. 9: 11. Ez ilyenről mondja ezt-is: *Az ő feretetiiben gyönyörködjél fűntelen*. Péld. 5: 19.

V. *Hijában-való hát minden drága, bár tizfra idegen legyen-is, az öltözet*. Isten börből tsinált *Evának* kötöft: ha bárfonnyal, vont-arannyal, selyemmel fedik-is, bé vonják-is felül, a' nuft, hiúz, nest, egyéb drága bört? a' bör, tsak bör: *Bört ad az ember a' börért, mindenét oda adná életéért*. *Jób*. 2: 4. De bizony, akármelly drága ruha-is, tsak *hitetlenségnek, Istentöl-való el-fakadásnak, és esetnek Tzimere*; nem lehet hát a' halála sententziáztatott embernek abban gyönyörködni, hogy grátzia mellett kötelet kell holtig magának és maradékinak nyakokban hordozni; *Esa*. 24: 16. *A' hitetlen-éget, és lelki meziteleniséget, nem lehet a' külső ruháknak, hanem a' meg-igazulásnak ruhájának el-fedezni*.

VI. Olly nagy vétek, ha az affzony népek el-merülnek a' tizfra öltözetben, és nagyon kezdenek kevélykedni a' köntösben, hogy éppen végső veszedelemmel bünteti Isten miattok az egész országot; mint a' Sidóságot: Jér. 4: 30. *Te pedig el-pufruándó tartománynak nepe, mit tselekedel? Ké mostan öltözől köszöntyűkkel, és a' te orczádat kendőzöd festékkel, hijában ékesíted magadat; mert a' te feretőjöd utálnak tégedet, és balálra keresik életedet. A' Sion leányi, kevély öltözetekkel, főre való ékekségeekkel, addig bökföntötták az Istent, járván fel-emeltt nyakkal, pillogatván femeikkel, ug-rálván lábaikkal, a' míg Isten meg-kopafitotta ékes fejeiket, meg-mezítelenítette femérmeiket, el-vette minden ékekségeiket; és vitettek pogányok között gyalázatos rabságra: Ésa. 3: 17-26.*

VII. Bizony hát, méltó femérmetetességgel ékesíteniek magokat. Nem illő férjfi köntösbe 's fegyverbe öltöznie; Mert utálatos a' te Uradnak Istenednek előtte, valaki azt műveli. 5 Mós. 22: 5. Nem lehet idegen köntösben is öltöznie. Sófón. 1: 8. Mert meg-látogatja Isten mind azokat, kik idegen öltözetbe öltöznek.

VIII. Jó 's drága köntöst talált hát az az affzony, a' ki a' mi Letz-kénk ferint öltöztetett fel: a' ki a' leg-drágább köntöst-is, mellyben bújál-kodik e' világ, A' Krisztus' esméretinek nagy vóltáért tsak ganéjnak alit lenni. Filip 3: 8. helyesen-is, mert a' leg-drágább selyem öltözet-is nem egyéb, hanem selyem-ereztő bogárnak ganéja; a' karmafin éinü bárfony-is, tsak vértel festetett kemfény veztés; a' tsiga vér fokát nem ér: Ezért íntette Tertulianus régen az affzonyokat, mondván: Engedelmeskedjete ferjeiteknek ékesítések magatokat jámborságnak selymével, keintségnek bárfonyával, femérmetetességnak biborával; ha így kendőztök, Isten előtt kedvesek léftek.

Második Haſza, rövideden intő.

I. Inti a' férjhez-ment kegyes affzonyokat; Hogy soha erről a' drága belső, és Istennek tekinteti előtt betsületes öltözetéről el-ne felejtkezzenek. Bizony a' házasságban, nem minden affzony öltözik abban. Claudius Császárné Mefálina, a' külső drága öltözet alatt élt nagy bújaságban, 's férjét nem betsülte-meg a' drága-köves és gyöngyös ruhában. Cleopátra, Egyiptomi Királyné, kétfáz bufonöt ezer aranyat érő fülén függő gyöngy alatt, élt nagy tisztátalanságban: Kendőző Jezabel Királyné, utálatofságban: Herodiás, férje atyafiával való paráznaságban. Bizony a' melly affzony férjét igazán nem szereti, és Sz. Pétertől le-írt drága köntösbe soha sem öltözik, a' leg-kebb természetű, 's piperésen öltözött affzony-is, Tsak hijába-valóságnak hijába-valósága, és a' léleknek gyötrelme. Pred. 2: 9, 12. Tsak ollyan, mint Semiramis, ki férjét Ninus Királyt meg-ölette;

mint *Lúilla*, ki *Antonius Vérust* méreggel meg-étette. Mi házna, ha valaki, mint ama' gazdag Uri Római asszony, *Paula Lollia*, Tíz-Eáz ezer arany érő drága öltözetet-is véken-fel magára?

II. Méltán intetnek hát az Apostoltól a' férjhez-ment asszonyok, hogy légyenek olly öltözetűek, mint amaz Istenben bizó, fent életű, 's férjekhez engedelmes, felid és tsendes lelkű asszonyok voltak: Legyenek ollyak, mint Sára Ábrahámhoz; Rebeka Izsákhöz; Lea és Rákel Jákóbbhoz; Naómi Élimélekhez; Anna Elkánához; 's a' t. Viseljék előttök azt, hogy az asszony a' férjsiu ditsősége, a' férjsiu pedig Isten képe. Mint ezt jól meg-tudták gondolni a' *Veinsbergai* asszony népek: kiknek, mikor a' Városnak ostrommal-való meg-vétele előtt grátzia adatnék, hogy a' mit hátokon ki-vihetnek a' városból, azzal menjenek el békével; minden drága öltözeteket, 's kintseket örömeft oda hagyják, tsak a' férjsiákat a' nagy védelemből sietve ki-ragadják. Jól meg-gondolták ezt a' *Látzédémoniai* asszonyok-is: kik halálos fogságból férjeket különben kinem szabadíthatván, addig járnak a' férjek látni, a' míg mindenik férjét a' maga köntösébe öltözteti, és a' fogságból ki-küldi, magok pedig férjsi köntösben ott maradnak férjek helyett a' fogságban, várván a' dolognak bódlog ki-menetelét.

III. Hogy tzelomra fiessek, egy Éóval erre intetnek: *Alázatossággal ékesek legyenek belől.* 1Pét. 5: 5. *Ékesítsék magokat tíftelességes öltö-zettel, femérmetességgel, mértékltelességgel, és jótselkedetekkel.* 1Tím. 2: 9. A' régi Magyar asszonyok a' tífsta életnek példái voltak, még a' Hístorikusoknál-is: A' többi között, *Betlen Gábor* Fejedelem előzőri Felesége *Károlyi Susánna*; kinek teste felett, míg *Kolostvárról Fejérvárra* vitetett, 's el-temettetett, Tudós emberek, fok Halotti Prédikátziókat, Orátziókat, *Elegiákat* vagy fíralmas Deák verseket mondottak; summáson erről ditsérik-meg, hogy férjéhez engedelmes, tífsta életű, femérmetes, híjában-való Éóknak gyűlölöje, jó tanárs-adó, és kegyes az Isten Házához; mértékltes, 's bornemífa; és a' gögös öltözetben, világi pompában nem volt gyönyörködő; 's a' t.

Akkori Udvari Prédikátora, *Dajka Keszéi János*, Erdélyi Református Püspök, egy Prédikátziójának végén illyen ditséretet teken felöle, több Versei között:

Susánna szépséggel, *Abigail* ékkel,

Judit ékes nyelvével;

Mária fentséggel, *Kristusra* költéssel

Mártha, 's gondviseleléssel;

Ester felidséggel, *Szemérmetességgel,*

'S Nem

'S Nemzetén e'dekléssel : 's a' t.

Mi g' fenn-áll e' világ, 'S Nemzetünkben egy Ág ;

Meg-marad mi utánnunk :

Elménkben viseljük, 'S Nevét emlegessük,

Légyen áldott mi nálunk !

Helyesen, és jelesen ; *Mert az igaznak emlékezeti áldott.* Péld. 10: 7.

AL K A L M A Z T A T Á S.

Eddig vagy on az én mostani tanításom. A' mi illeti fómoru alkalmaztatását : 'Tsak tartóztatásatok magatokat a' felettébb-való bánattól ; el-mondom fómoruan :

Leg-előfőor-is : Ez, URbā bódlogúl ki-múltt Gróf A'fzönyt ; én elég-gé meg-nem tudom ditsérni ; hanem a' melly drága jókban életében fénylett, és a' melly kegyes fűp maga-viselése, ez előtt híressé és tisztességesse tette nevét, egész életét, Férjéhez való hűségét, 's tiszta kötelességét, és Házi jó gondviselését ; azon ő tselekedetei, most-is hólta után ditsérjék-meg ötet a' kapukban. Bizony úgy kele-fel ez ebben az Uri Házban, mint igaz Anya Izraelben ; a' ki sokfőor meg-vallotta, hogy sokat tanúlt ama' nagy Anyától, ebben a' Nagy Házban : Istenfőlo, a' gonofnak gyűlöloje volt tellyes életében ; a' melly afzöny pedig így féli az URat, az nagy ditséretet ferez magának : Még fűlyos betegségebén-is, bőltsen nyitotta meg ez az ő fűjút, és a' kegyefségnek tudománya nagy mértékben volt ennek az ő nyelvében : A' sok nyavalyák 's erőtlenség közt-is, nagy lelki erő, és fűvbéli ekefség volt ennek az ő leg fényesebb, 's Isten előtt betsűletes ruhája : Mind kedves jó Férjével, 's mind másokkal, tiszta Isteni fűlelemben való volt társalkodása : Bőltsen, 's nagy ferényen vígyázott az ő Háza-népe' dolgára ; és Ura tisztességet fűntelenül előtte viselvé, Házafsági igaz tökéletességét meg tartotta : Sőt hitét, Istenben való reménségét, halála órájiglan el-nem hagyta : Azért is *Minden Szentek Napján*, mikor mások kezűlnek nyugodalomra, épen 9 órakor estve ment-bé az idvezűlt Szentek örökké-való nyugodalomokba : figyelmetes volt igen mind halálíg a' vígaftaló főkra ; nagy tsendesen lelkét így fűlította : *No hát lelkem !* Megváltó URát segédségűl hívta : *URam ne hagyj el !* Kezeit őfve-fogván az imádkozásra, Sz. Dávid vígaftaló Soltárát hathatós on éneklelte magában : Ez az oka, hogy valamint kívánta Istentől, hogy ne rekefze-el Kedveseitől halálakor, mind azok majd két hétíg, egész halála órájiglan, hűségesen mellette vóltak : 's ha leherett vólna, *könnyörgésekkel, körülötte való esdeklésekkel, emberi segédséggel, és költéssel, egéfségben és életben meg-tartották vólna* : De meg kellett nyugodnunk az Isten titkos Tanásában.

II. Váratlanul meg-éomorittatott, mikor meg-fem gondoltad, akkor fok gyászaidból nagyobb gyászra jutott Méltóságos Gróf Széki TELEKI JOSEF Uram! *Illyen kedves jó Feleséggel, 21 éltendeiglen igen meg-áldott volt az Isten, illyen drága jótól meg-foktott a' mindeneken szabadoson uralkodó nagy UR!* mikor épen várhattad, hogy él még örömdre jobb egészségben: Bizony *semmi réttegetés, semmi félelem, nem kényszerítette ezt a' hozzád való búségre, 's tiéka életre; hanem csak a' férjéhez ragaszkodó Házasági kegyelsége: Nem Éokásból, sem nem félelemből nevezett Urának, hanem tiéka fiából, mint Sára Ábrahámot; halála előtt is így hívott: Édes Uram!* Meg-is bizonyítottad, hogy édes Ura, 's igaz Férje voltál; mert soha sem éántad költésedet, körülötte való esdeklésidet, egész halála órájig fok éjjeli vigyázásodat, 's álmatlanságodat; azért kezeidben lép tsendesen múlt ki e' világból: Mint Sárát Ábrahám meg-síratad, nem csak akkor, mikor kezeidben hala meg; hanem mikor harmad' nap múlva magad tiétfészesen el-kéézitenéd tsendes nyugovó ágyát, és kezeiddel bé-tetted e' éomorú gyászal bé-vontt koporsóba; illyen keserves óhajtasokra méltán fakadtál: *Nyugosson-meg Isten, édes jó Feleségem! Ez a' te örökség! Imé meg-is nyugodott már fok fáradságtól, el-törölte Isten a' könnyhullatásokat szeméről; mert az ő tselekedetinek jutalma követte őtet.* Jel. 14: 13. 7: 17.

III. Régtől fogva gyászba borúlt Özvegy Uri AÉÉony, RÉDAI MÁRIA AÉÉony! koporsóban fekvő egyetlen-egy Leányodnak *AÉÉonya Anyja!* *Futhatnak éfeden amaz Anyai 's Anyai meg-keferegett évről íratott Szent Írások: Ne hívjatok engemet Naóminak, gyönyörűség' Anyának; hanem inkább Máranak, keserűség' Leányának; Mert igen nagy keserűséggel illetett engemet a' Mindenható: ez előtt gazdag valék én-is, de üresen hagyta engemet az UR!* Ne-is vigasztaljatok engemet, mert fúrán mégyek a' koporsóba! *Ézelmes Leányom, édes Leányom, bár én holtam volna-meg te helyetted! Sz. Írás éerint, nem-is lehet nagyobb keserűség, mintha egyetlen-egyét az Anya íratja; nem lehet ezt az indulatot soha le-verkezned. Mert Anya lévén, valljon hogy hogy felejtkezhetnél-el a' te méhednek Gyermekeiről? Feste erős vitéz Férjfiu volt Izraelben, még-is egyetlen-egy Leányát keservesen meg-síratva. Bir 11: 35.*

IV. Egyetlen-egy meg-maradott Fija, Ifju TELEKI JOSEF Uri! a' ki fokéor ezenn a' napon, örvendetes Vei-fekkel közöntötte édes AÉÉonyod Anyádat! *vélted-é ezt? Hogy ma Borbára Napján illy utolsó keserves tiétféség-tétellel közöntöd e' gyászos koporsóban? Be nagy jó, és Isteni félelemben gyermekségedtől fogva búségesen tégedet nevelő kegyes Dajkától; jövendő bódog elő-meneteledet éüntelenül mar-*

kálódó Gyámolodtól váltál-meg ifju korodban! A' ki most-is, mihelyt nehezen kezdette érzeni magát, jó idején halála előtt 12. nappal, nagy fietséggel ide hozata, felette kívánt még egyszer ez életben látnia; kezedet meg-fogván, illy töredelmes évből zármazott édes Anyai főkra fokada: *Fiam József! ha én meg-halok, bát ti hova léftek?*

V. Hogy fordítsam már reád éavaimat? Sok könnyűllatások, keferűség miatt el-hádgycatt, és nagy gyászra jutott, TELEKI KRISTINA Kis A'ffony! A' ki kegyes erköltsőkben, Isteni félelemben, idveségnck tudományának serényen való tanulásában, igaz hitben, élő zent reménségben, 's magad zép viselésében; édes jó A'ffonyod Anyád nyomdokát hűségesen követő, lelki drága öltözettel tündöklő, Isten és emberek' előtt botránkozás nélkül való, jó lelki-elméretet viselő, igen kedves és kívánatos Leánya vóltál életerében. Oh melly nehezen vált-meg róled! ezében vévén keserves siralmidat, halála előtt így szólta-meg: *Engedjétek meg lelkeim! mintha mondotta volna: Ne tartóztassatok sirástokkal, engedjétek-meg, badd menjek-el békeséggel!* Kivánta ugyan látni örömedet, fiettette jó karban venni dolgaiddat; de mikor leg-jobban gyönyörködik vala benned; magad is mikor leg-inkább raga'zkodol vala hozzá, és sokat vár' vala jó és zíves Anyai indulatjától, jövendő előmeneteledre; sőt körülörted való dajkálkodását, tanáts-adását, édes Anyai segédségét, mikor leg-zívesebben óhajtod vala; akkor hagyta-el, elég gyá'kodra és zomorúsá'godra!

VI. Méltóságos Uri FAMILIA! Nagy Grófi TELEKI HÁZ! Isten majd egymást érő gyá'zra kezde tsak ebben a' zomorú éktendőben-is méltóztatni, és magához hívni! Melly *jeles Háza Fijai*, Isten Házának nagy Özlöpi dülének-el tsak nem régen *Uri Familiátokból!* Azonkívül, *jeles Uri A'ffonyok*, az Isten Házának hűséges Dajkái, ki-műlának e' nagy *Uri Teleki Házból*; némellyek pedig zomorú gyá'zba, 's özvegysebbe borúltanak! Most-is, kedves testvér Atyátokfiának nagy gyá'zba borúlt Háza híva egybe e' zomorú *Borbára Napjára*, mellyen *Néhai KUN BORBÁRA* kegyes *Uri A'ffonyt*, *Uri Familiátoknak* Méltóságát, Tízteségét, mindenkor előtte viselő, s' Ura Atyafiai meg-betsülő, *Bóls 's jó Gazda'ffonyt* vizitek-ki e' zomorú *Uri Házból*; és majd zomorúan bétézitek a' földnek gyomrába, *zomorkodván a' meg-zomorodtal'kal!*

VII. Mind *Néhai Édes Atyjáról*; mind pedig *elő, 's gyá'zban* koporsójánál *ülő A'ffonya Annyáról* való *Atyafiai!* méltó hogy erről hőita után is igaz *Atyafiai* zzeretettel meg-emlekezzetek. *Mert áldott az igaznak emlékezeti.* Peld. 10: 7. örök emlékezetben léfzen az igaz. Solt. 112: 6.

VIII. Toldi Ádám Urfi, Éomoruan juthatnak ezedbe hozzád nyújtott utolsó szavai! Bizony ha még Isten éltette volna, meg is bizonyította volna, hogy jó igaz Anya lett volna!

Utolsó Tisztetség-tételének Napján egyben-gyűltt Kegyes Hallgatók! kiváltképen a' kiknek elől e' Tanításban az Istennek lelke általam; Kereksyén Aézonyi Rendek! A' minémü drága öltözetet ma Borbára Napján, én általam Sz: Péter Apostol ajánlott néktek; abban üntelenül fel-öltözvén, kézen légyetek; hogy Istennek kedvében lehessetek, és az Ur Jéhus Kristus elejibe ebben a' lelki belső köntösben mehesseetek az öt Ekes Süzekkel.

Egy szóval: Hogy én-is utolsó tisztetség-tételemet bé *summáljam*, 's *Prédikáziómból* illy *Épitáfiumot* adjak tsekély *Verseimben*, Néhai Kegyes Pátrónám, 's jó Aézonyom Koporsója felibe! követvén ebben a' feljebb említett Tudós Püspököt: E' Éomorú Borbára napján, bé-rekeztem Tanításomat, illyeténképen Éomorkodván:

Gróf TELEKI JOSEF Kedves Házás Társa,
Szent életű Sára' Hitbéli Leánya,
Itt nyugszik bé-zárva, kegyes KUN BORBÁRA;
Kinek Férje Ura volt, 's igaz Tűtora.

Házasságban tetőző Húson-egy estendő,
Ezer hétéáz Húzában Mindkét Napján végső,
És Borbára Napján volt sírben temető,
'S Harmintz-hat estendős életét el-enyéztő.

Mint Ábrámot Sára, Izsákot Rebeka,
Férjét úgy Uralta, élete volt tiszta;
Ráchel fájalmira volt, Éülésre Lea;
Könyhúllásra Anna, kinn búsult Elkána.

Házánál volt Mártha; Templomban Mária;
Jól-tévő Tábita, jól tanultt Lidia;
Drágább volt Rubája, mint Gyöngy 's bársony árva;
Nézett Kristusára élete 's halála.

Éltében kívánta, legyen koporsója,
Hol kedves Istókja nyugszik, Kertsesóra!
Isten ide hozta, érnie meg adta,
Már meg-is nyugtatta, és boldogította.

Fel-nőtt fisa, lyánya, József, és Krisztina!
Nevekedni indult kis árva Julia!
Mondjátok már velünk: Isten meg-nyugosza!
Mig földből fel-támad, Éép Irombita Éóra!

J O F E L E S É G
C Z I M E R E.

Mellyet, a' sok jelességekkel fénlett, Néhai Méltóságos KUN BORBÁRA Uri Nagy-Aéköny, Méltóságos Széki TELEKI JOSEF Gróf Ur' kedves Házas Társa' földbe takarításakor, a' Kertsesőrai Udvari Templomban, koporsójára ragasztott

K A M A R Á S I G Y Ö R G Y,
Fagarasi Református Prédikátor,

Salamonnak ama' Évaiból:

Péld. 12: 3. *Az Erős Aéköny Koronája a' maga Férjének.*

K E Z D Ö B E S Z É D.

Kérdésben forog: Salamon Király idvezült-e, vagy el-kárhozott? A' éteret javallja, hogy felöle jól ítéljünk, ilyen erős okokon: 1. Mert vólt *Jedid Jah, Theophilus, Istentől kerettett*, 2Sam. 12: 25. 2. Mert vólt Próféta, Péld. 30: 1. és 31: 1. a' Próféták pedig az égben vannak, Luk. 13: 28. 3. Mert az ő útait a' Ént Irás ditséri; 2Kron. 11: 17. el-kárhozott embernek útait pedig nem ditsérhetné. 4. Mert nem arról nótázza a' Ént Irás Salamont, mintha maga bálványokat tisztelt volna, hanem hogy puhasága miatt idegenekből álló Feleségeinek maga Házában meg-engedte a' bálványok tisztetit; 1Kir. 11. 5. Mert ha jól ítélhetni az egy aéköny által meg-tsalattatott leg böltsebb emberről Ádámról, lehet jól ítélni a' sok aékönyök által meg-tsalattatott bölt Salamonról-is. 6. Mert erre mutatnak az ő Könyvei: erre az *Énekeknek Éneke*; Mellyet is, úgy látzik, hogy meg térése után irt: melly Könyvének is *argumentuma*, nem a' földi Salamonnak egy Jérusálemi Sulamith nevü Leánnyal, vagy Faraó Király Leányával való enyeltége; hanem a' lelki Salamonnak az Eklésiával való egyessége. Erre mutat a' Prédikatori Könyve-is, (*Kohélet*;) melly-is mutatja, hogy maga lelkét esete

után az Isten Gyülekezetéhez aggregálta. Erre mutat a Példabeszédes Könyve-is, melyet-is Salamon hogy meg-térése után írt, *Pinéda* tudóson mutogatja: Melly Könyvében-is Salamon a vétkeket óltárolja, 's ellenben a' kegyesség gyakorlását commendálja. Olly riikán szól a' Ént Irás az affzonyokról, hogy Sárán kívül, *1 Móf 23: 1.* egy affzonynak sem jegyzette fel *atassát*, 's Móses-is Sáraig egy affzonynak sem jegyzette fel halálát; Salamon pedig affzonyoktól lévén meg-tsalattatott, e' Könyvében az affzonyokról gyakran emlekezik, óltárolván az erköltsteleneket, 's czímerezvén a' ditsérendöket: azt tselekedvén ama' závaiban-is, *Péld. 12: 3.* *Az Erös Affzony*, 's a' t.

S U M M A.

Jó affzony Feleség' *encomiuma*, czímerezö ditsérete.

M A G Y A R Á Z A T.

Tekintsük meg, itt Salamon kiröl mit szól. *I. אֵשֶׁת חַיִּל. Eseth chail, Erönek Affzonya*, avagy Erös Affzony, *Feleség* emlegettetik itt Salamontól: emliti az Eseth chailt Salamon másutt-is, *Péld 31: 10.* illy kérdést tévén: *Eseth chailt ki találhat?* holott-is, hogy azon kerekdeden, mélyebb értelem szerint való Affzonyoknak ki-rekeztetésével, tsak külsö értelem szerint való, 's külsö jelességekkel bíró affzony értésék, nem engedi, sem azon Réznek homlokán lévő e' fő: *חֵשֶׁב, Profétia*; sem az, hogy az ott elő-ámláltatott *predicatumoknak*, külsö értelem szerint akármiely affzony-is meg nem felelhetne; sem az, hogy, úgy erös és jó affzony tsak az volna, ki *biboros és bársonyos, ki kereskedő hajó módjára hordana-bé kenyert, ki maga kezeivel építene fölöt, kéfitene főnyegert, és gyóltot*, 's a' t. Fő tekintettel azért ott Salamon czéloz ama' mesés értelem szerint való affzonyra, ki-is ellenébe tétetik ama' ki-sietö lábu, *Péld. 7: 11.* és mordály boru, *Péld 23: 27.* Affzonynak: Erti azért ott Salamon az Eklésiát, (melyet a' Ént Irás Affzonynak gyakorta nevez,) kire az ott Salamontól elő-ámláltatott *predicatumok* jelesen illenek; ugyan-is lelki értelem szerint, a' biboros és bársonyos, az hordja kereskedő hajó módjára a' lelki kenyeret a' tudományt, az oztogat *pensumokat* leányinak, tudnillik az Egyházi Szolgáknak, *Péld. 9: 3.* Ennek világol az Isten becédének öv-vétneke, *2Pét. 1: 19.* éjrtaka az üldözések idején; ennek háza fedele kétfereztetett hó ellen, lévén óltalmi *Politicus*, és belső erös Férjfiak; e' tartja czímerének a' Jehovának félelmét, semminek tartván minden külsö sem tsaló pompát és ditsőséget. Mindazonáltal, fő tekintettel Salamon ott az *Erös Affzonyon* az Eklésiát értvén, ki-nem rekeztí, söt bé foglalja a' külsö értelem szerint való jeles affzonyokat-is; mind azért, mert azok-is

rágjai az Eklésiának ; mind azért , mert a' könyvnek titulusa מִשְׁלֵּה mistle arra mutat ; mind azért , mert azokra is éppen illenek lelki-képen is azon Rézbeli *predicatumok*.

Ezek szerint Leczkénkben is Salamon midőn *Eseth chailt* erős AÉÉonyt emleget , szabad elmélkedni akár kinek az Eklésiáról is ; de a' külső értelem szerint való jeles AÉÉonyoknak ki nem rekeztetésekkel.

E' Eő: חַיִּיל *chail*, bőv értelmekre hasábló Eő ; és jegyzi az elmének Éandékban , munkában , tereh viselésben 's a' t. való *excellitassát* , mélységét , és tántorodás 's belé fáradás nélkül való erősségét 's serénységet , 's a' t. ért azért kerekdeden az *Erős AÉÉonyon* Salamon , Férjfiui elmével vetélkedő nagy elméjű , tanátsiban állhatatos , jámbor erköltsű , (:mellyre nézve meg-határozással *Ruth*, *Ruth*. 3: 11. *Eseth chail*nak mondatik :) hitiben , vallásában , 's kegyelőség munkájában forró, Isten látogató kezeit pántolódás nélkül erős hittel hordozó , másokhoz tsendes , 's Férjéhez engedelmeskedő AÉÉonyt.

II. Az illy aÉÉonyról azt mondja Salamon : hogy az *koronája a' maga Férjének*. E' helyben a' Férjét a' Sidó nyelv *baálnak* nevezi. בַּאֵל *baál* jegyez valakivel, vagy valamivel birót; a' honnan is a' Pogányok' Isteneik kik mintegy birói Urai vóltanak az őket tisztelőeknek , Baáloknak nevezetnek; hová néz Istē, mikor azt mondja, hogy az ő népe többé nem Éólitja így ötet: Én baálom, *Hóf*. 2: 15. Jól nevezi hát Salamon is a' Férjfiat Felesége Baáljának , mert annak birója , Ura, a' honnan azt Urának is tartozik nevezni, *1Pét.* 3: 6.

KORONÁJA. Mondhatná gyűrűjének , arany-lántzának , 's a' t. de többet 's nagyobbbat mond. Ne vizsgáljuk a' Korona leg-első Éerzójét: tsak mulólag említsük azt is ; hogy, régenten a' Koronáztatások vóltak borostyánok , myrtusok , 's virágok által ; hova is fog Sz. Péter nézni, *amarantina* koronát emlegetvén, *1Pét.* 5: 4. A' Korona *usussa* háromféle a' többi közt ; *első: Insigne Dignitatis & Potestatis Regia* , Méltóságnak , és Királyi hatalomnak jele , czímere : mellyre nézve is Márdókéus megkoronáztatott, *Estb.* 6: 8. *Második:* jutalma a' Korona a' serénykedőnek: a' honnan koronás a' Kriřtus, *Sid* 2: 9. az Eklésia, *Jel.* 12: 1. a' Szentek, *Jel.* 4: 4-10. 's emleget a' Éent Irás *Élet* koronáját, *Jel.* 3: 11. *1Tim.* 3: 1. *Jak.* 1: 12. *Igaság* koronáját, *1Tim.* 4: 8. *Romolhatólan* koronát, *1Kór.* 9: 25. *Amarantina*, avagy *hervadás nélkül való* koronát, *1Pét.* 5: 4. Ide tartozik az-is , hogy a' testnek bújja kívánságit meg-hódoltatott , 's magokat törvényes házasságra adott *Neogamusok* is régenten meg-Éóztak vólt koronáztatni : hova is állittatik nézni Salamon, *Ének.* 3: 11. *Har-*

madik: ékelségre való a' korona, Péld. 4: 9. Jóh. 3: 13. Ésa. 28: 5. Ézék. 23: 42. Zak. 6: 11, 14. Innen: koronás volt a' Jupiter Papja, bikája Tsel. 14: 13. A' Jehova jóságának (jó tetésének, Ésa. 61: 2.) éltendeje, Solt. 65: 12. melynek-is koronájából drága kövek módjára kiragyoa' Krisztusnak tisztán való foganttatása, ületése, környülmetelkedése, 'sa' t. Koronás volt a' Frigy láda: 2Móf. 25: 11. a' Salamon Temploma előtt lévő két oszlopok: 1Kir. 7: 19. 2Kron. 4: 1. Koronája az emberi atasoknak-is a' vénség, ha az igazságnak (ki a' Krisztus, Jér. 23: 6. és 33: 16) útában találtatik, Péld. 16: 31. A' népnek a' Király, Siral. 5: 16. A' Tanítónak a' hallgatók' sereg, Fil. 4: 1. 1Thess. 2: 19, 20. A' Szüléknek a' magzat, (némelyek értelmek szerint) Job. 19: 9. Hóf. 9: 11. a' Véneknek az unoka, Péld. 17: 6. a' Férjfiúnak a' jó Feleség, Péld. 12: 3. holott-is Salamon e' tekintetre nézve mondja az Erős Aféonyt, Férje koronájának.

T A N U S Á G.

Ékelségei felett való ékelsége a' Férjfiúnak, mikor olly Feleséget nyeret, ki bölts, ferény, habzódás nélkül való állhatatos, tiszta életű, birtiben's vallásában 's kegyességében buzgó, Isten látogató kezét 's mások nehezégeit tsendesen viselni tudó, és Férjéhez engedelmes.

E R Ö S S É G E I.

I. Mert az ilyen Feleség a' Férjfiu' léme gyönyörűsége, avagy kívánsága: Ézék. 24: 16.

II. Mert az ilyen Feleségnek vasta sapientiajok, mély böltseségek (חכמות נשים, Chocmot nasim) építője a' Háznak: Péld. 14: 1.

III. Mert az ilyen Feleség עזר כנגדו Ezer cenegdo, 1Móf. 2: 18. a' Férjfiuhoz hasonló, 's illő segédség igaz Társ: Mal. 2: 13. nemzés, magzatok nevelése, oconomia, kegyesség munkája, 1Kór. 7: 5. 1Pét. 3: 1. és a' bün által bé-következett külömb-külobm fele fok terhek' viselési iránt. Háznak.

I. Oktató. ki-hozhatjuk ezekből: 1. hogy, nem minden korona ér a' jó Feleségi koronával: koronák a' magzatok; de ezzel nem érnek: nem ér leánya embernek; mert az נקבה Nekebab, 1Móf. 1: 27. házasság által attya házából magát ki-fúró, 's idegen házáat építő: nem ér fia embernek, építvén az új Házat, attya Házáról való feledékenységgel; mint Jósef, ki-is attya házáról való felejtkezéssel, egyik fiát Manassénak nevezte, 1Móf. 41: 51. A' jó Feleség pedig, mint Férjével egy test, Férje házáat építi: Ruth. 4: 11. Korona a' gazdagság, Péld. 27: 24. melyben sokat szoktak érni a' drága gyöngyök, rubintok, kárbunkulusok, (פנינים) De Péld. 31: 10. a' jó aféonyt fellyebb betsüli Salamon. 2. Ellenkezőt kell általítani

litani az illy *virtusokkal* nem fénlő *áñezonyokról*, kik-is nem koronák, vagy koronák, de kevélységi koronák, *Esa. 28:1.* Férjfiak fejére ültt, 's azokat febhető tövis koronák, és azoknak tsontjaikat rágó rothadt gennyetségek, *Péld 12: 3.* 3. Meg-betsülheterlen kárt vall a' Férjfi, 's kárunkulúsnál drágább javától, 's ditsőségétől, *1Kór. 11: 7.* foktatik-meg akkor, mikor jó Feleségétől halál által meg-foktatik.

II. Intetés Az *áñezonyok* tanulják-meg innen a' magok tífteiket. *Egyiket ezt:* Isten, és a' Terméket nem hiába adta az *áñezonyoknak* a' szépséget; ugyan-is abból ki-ragyog a' Teremtő böltsesége: a' honnan egy-néhány *áñezonyokat* nagy betstsel jegyzett meg szépségekről a' *zent Irás:* *Sárát, 1Móf. 12: 11.* *Eftbert, Eftb 7: 7.* *Jób Leányit, Jób 42: 15.* e' *ez* rint azért magokban azt az *áñezonyok* ne betsüljek semmire; egyéb aránt igyekezzék a' feljebb elő-*éamláltt virtusokkal* azt *ezímerezni*, lévén azok nélkül hiába valóság a' szépség, *Péld. 31: 10.* és *difnó orrabéli arany függő. Péld. 11: 22.* *Másikat ezt:* Ha kik koronai nevet méltán viselhetnek-is, férjek felett ne hejazzanak; ugyan-is a' korona függ a' Királytól, és nem a' Király a' koronától. 2. Tanulják ki innen, és kövessék a' Férjfiak-is tífteiket. *Egyiket ezt:* Erős *Áñezonyt* ki találhat? *Péld 31: 10.* igen *éük* 's *rikka* lévén: a' ki azért találni akar, *könyörgés* által keresse, *1Móf. 24: 12, 13, 14.* adatván a' jó feleség az *URtől, Péld. 19: 14.* és *28: 22.* *Másikat ezt:* Ha ki jó Feleséget nyert, *resentiálja*, *efmérje-meg* az *URtől* nyert nagy jót, *Péld. 18: 22.* *Harmadikat ezt:* Ha ki jó feleséget nyert, *feltse*, és *betsülje*, mint feje drága koronáját. *Negyediket ezt:* Midőn a' halál által olyan jó feleségtől meg-foktatik, *resentiálja* nagy kárát; azt *íratván*, és *emlekezethen tartván*, *emeljen Jákóbként, 1Móf. 35: 20.* annak tífteifészes temetés által *emlekezeti oálopot*, 's *tartsa* magánál *emlekezethen.* Dávid Feleségét Michált, Saul Leányát, *bújosóban* lévén Dávid, Saul törvénytelenül (minthogy Dávid el-válás iránt való levél által fel-nem *éabadította* volt,) adja egy Pálti, *1Sam. 25: 44.* más neve *ez* rint Páltiel nevű *2Sam 3: 15.* embernek feleségül; 's majd Dávid *bóldog állapotra jutván*, *viéza kívánja, 2Sam 3.* 's azt mondja a' *zent Irás,* hogy mikor Abner vitte volna Páltieltől Dávidhoz, *keservesen írva* *kiférte* Páltiel, míglen Abnerről *viéza küldernék.* Vegyenek tanúságot, és követendő példát innen a' Férjfiak, mi *tévök legyenek*, mikor Abnereként a' Halál jó Feleségeiket a' *mennyei Dávidhoz vízi* tőlök!

III. Alkalmaztatás. Melly iránt-is vigyázok mind arra, hogy az eddig mondottakból egyenesen folyjon, 's ne légyen tövel hegygyel oda raggatott; mind pedig arra, hogy a' hiteles dolgokat, bizonytalanok-

kal ne homályosítsam, 's kétségbe ne hozassam. A' botlásokat ki veherné-fel? *Sólt.* 19: 13. Mellyhez képest, ez URban bődögül ki-múlt Néhai Méltóságos Uri Aëzony-is, élteben sem méréklettel volna azt mondani: merőben tiéta az én éivem, *Péld.* 20: 9. Egyéb aránt volt ez erős Aëzony. 1. Vólt a' maga éáját böltsen meg-nyitó, *Péld.* 31: 26. 2. Vólt restelkedésnek kenyerét nem évő, *Péld.* 31: 27. Háza népe járására éemeskedő, *Péld.* 31: 27. és így Uri Férje mellett igazán *Ezer cenege*, *1. Móf.* 2: 18. 3. Vólt maga tanátsaiban habzódás nélkül való állhatatos. 4. Vólt tiéta, 's jámbor életű: 's igazán bizhatott ehez Férjének éive, *Péld.* 31: 11. 5. Hitiben 's Vallásábá vólt állhatatos és forró; kegyelemnek törvényét visélvén a' maga nyelvén, *ψ.* 26. 6. Vólt az lsten látogató kezeit pántolódás nélkül hordozó. 7. Vólt másokhoz tsendes, 's Férjéhez engedelmes, *kit-is jóval, és nem gonoffal illetett*, azzal 21 éztendők alatt *el-töltött minden napjaiban*: *ψ.* 12.

Koronád vólt hát tenéked Méltóságos Éomoru Férj, ez URban bődögül ki-múlt *Erős Uri Aëzony*, mellyel-is (hogy *Ének.* 3: 11-dik *ψ* böl vegyem éólásom' formáját,) meg-koronázott vólt tégedet a' te meg-mát-káfodásodnak napján a' te Anyád, mind az Eklézia; mind tenéked e' koronát keresett ama' bődög emlékezeretű nagy Anya *Vér Judit*; mind pedig e' koronának éülő, 's nevelő Annya, ki-is el-élett Koronád koporsójára könyhúllatásinak harmatit húllatja. Nagy kár, 's keserves dolog korona nélkül maradni, *Fér.* 13: 18. *Ézék.* 21: 26. Sirathatod hát te-is Méltóságos Éomoru Ur, korona nélkül való maradásodat; 's fokadhaté Jobbnak ama' keserves éavaira: *Az én ditsöségemtől az UR meg-fősta engemet, és le-dőjté koronámat fejemről.* *Jób.* 19: 9. Sirathatjátok nagy reménségű Urfi, 's Kis-Aëzonyok, mind magatokat, 's mind Mélt. Éomoru Atyátokat, Jérémiás ama' éavaival: *Siral.* 5: 16. *El-ésett a' mi Fejünknek*, a' mi édes Atyánknek *koronája*! a' minket éült, jól nevelt, és még a' fuvó éültől is óltalmazott édes Anyánk! Fakadhattok ti-is illy keserves éókra Szolgák, Szolgálók, Jobbágyok, Jobbágy aëzonyok: *Siral.* 5: 16. *El-ésett a' mi Fejünknek*, a' mi jó Urunknak *koronája*, a' mi jó Aëzonyunk! De, közönségesé e' koronát Siratóknak serege tsendesfedjél: a' többi között, kettőt forgatván előttd; egyiket ezt, hogy e' Koronának éltébé, sok betegeskedéi közt, épen *el-fogyatkozott vólt teste és éive*; már pedig meg-pihent, 's *léfen az ő lelke köfála, és réfe az Elobim mind örökké*, *Sólt.* 73: 26. Másikat ezt; hogy, korona lévén életében, halálában kétség kívül koronát nyert.

Marullus Histórikus ír egy Nicomédiai *Barbára* (mellyet mi Borbáranak, Borbálának nevezünk,) nevű Szüzet; kinek-is pogány eredetinek
unal-

űnalmával, lelke úgy a' Kereftýenség szerelméhez ragadott, hogy Attyától hóhér kézbe adatván, 's attól mezítelen teste égő fővétnekekkel sürtögettetvén, semmit nem hajlott, kínjai felett való kínjának tartván azt, a' nagy kemérmertétségtől viseltetvén, hogy az ő kemérme emléltetett; imádkozott, úgy iratik, 's azonban szép fehér ruha láttatott rajta; mellynek valóságáról, vagy lehetetlenségéről, nem czélom sok szót tenni: végre Attya gyilkos keze miatt holt-meg. Azon régi *Barbárának* emlékezetes napja ma vagyon; mellyre-is e' mi Néhai Mélt. KUN BORBÁRA Uri jó Aeffonyunknak rendeltetett temetése E' mi Borbáránk nem pogány, hanem keresztýén Szülék által vett eredetet, 's halála-is nem erőszakos; egyébaránt volt ez-is a' Hitben 's Vallásban állhatatos, és ebből-is, mint drága koronából, a' sok szép drága kövek közül a' nagy kemérmertesség ki-ragyogott: a' mint azért teste maga kívánsága szerint öltöztetett fehérbe, úgy lelke kemérme-is kétség kívül tökéletességre jutott, idvességnek fehér öltözetivel, *Fel. 3: 5. Esa. 61: 10. el-fedeztetett; Ámen!*

A' MEGSZOMORODOTT GROF URNAK, NÉHAI kedves Házas Társához való éives indulatjából, és tetézéséből: Az el-mondott két *Prédikátiók*, a' feljebb ki-adott rend szerint, *Magyar Versekbe* foglaltattak rövideden, emlékezetnek okáért.

A' jó Aeffonynak Ditséretiről.

Nóta: Porrá váló, 's jaj el-múló életem! 's a' t.

Böltés Aeffonynak, drága jónak, példája,
Salamonnál, nagy Királynál van írva,
Böltsefége, 's ékessége rajzolva,
Igen lépén, belsőképen ki-adva.

A' gazdagság, 's minden jószág, melly ránk áll,
Szüléjinkről, Elejinkről, concernál.

Péld. 19: 14.

De Feleség, nagy segítség, másón áll,

18, 22.

Báldog, illy jót, Urától valót, ki talál.

Kárbunkulus, gyöngy, smaragdus vására,

31: 10.

Serény Aeffonyt, gyors gazdaffonyt, nagy árra,

Fel-nem éri: ennek béri olly drága;

ψ. 11.

Bizik ehez, férje; mert ez, vigysága.

Bor' 's búzával, férjét jóval, illeti;

14, 16, 12.

Lent keresvén, sonván, fővén, kéfíti;

13-

Gyapjat ferez, főft-is ehez; 's rá veti,

Leányokra, orsójokra méreti.

15.

Fel-kél

<i>Fel-kél éjjel, nagy jó reggel, Házánál,</i>	15.
<i>El-rendeli, eledeli áztalnál,</i>	
<i>Mint legyenek; mint teljenek, konyhánál;</i>	
<i>Hogy leheffen, kedvesésgben, Uránál.</i>	ψ. 28, 29.
<i>Fel-serkenti, 's el-kéfiti, ő magát;</i>	18.
<i>Meg-övedzi, ékesíti derekát;</i>	
<i>Fel-türeti, erősíti két karját;</i>	
<i>Nem reftelli, nem fégyenli a' munkát.</i>	27.
<i>Egy keréken, orsót véken, kezében;</i>	19.
<i>Gyóltot épít fö eleget, serényen;</i>	24.
<i>Bibor 's bársony' ül nem váfon' köntösben;</i>	22.
<i>Nem-fél maga, 's egész Háza hidegben.</i>	21.
<i>Sokat erő, lelki erő ruhája;</i>	25.
<i>Szent elméje, kegyes nyelve, bölts fája;</i>	26.
<i>Vigyáz épen, nagy kegyesen, Házára;</i>	27.
<i>Nem tsak belső, hanem külső, dolgára.</i>	16.
<i>Ország' Házban, a' kapukban Esmérik</i>	23.
<i>Ennek Urát; egész Házát, ditsérik;</i>	21.
<i>Gondoságát, affonyságát, beféllik;</i>	28, 29.
<i>Mind nagy Rendek, 's mind fégenyek tisztelik.</i>	23, 20.
<i>Fel-kél Ura, 's minden fia, és áldja!</i>	
<i>Hogy jó Azzony, bölts gazdaffony, dologra;</i>	28.
<i>Hogy másokat, nagy sokakat, ki-dúlja!</i>	
<i>Meg-baladja, 's fellyül-múlja! munkára.</i>	29.
<i>Test' fépsége, kedvesége, hijános,</i>	
<i>Szemnek tető, lelket gyötrő, tsalárdos;</i>	30.
<i>De a' belső, affonyt illő, jóságos;</i>	
<i>Istentelő, ditsérendő, nagy 's haénos.</i>	31.
<i>Jó azzonyról, Apostolról, Szent Péter:</i>	1Pét. 3.
<i>Sőt prédikál tudós Szent Pál, nagy Ember:</i>	1Tim. 2: 9.
<i>Hogy e' díkes, mértékletes, nem bever</i>	2Tim. 3: 4, 5, 6.
<i>A' rút bűnben: köntösében, sem tenger.</i>	
<i>Igen ekes, engedelmes férjéhez;</i>	1Pét. 3: 1, 3.
<i>Szava helyes, tisztetésges mindenhez;</i>	ψ 4, 5, 6.
<i>Jót remémlő, Istentelő, ékes ez:</i>	
<i>Illik maga, és ruhája, rendihez.</i>	1Tim. 2: 10.
<i>Vont aranyban, fodor hajban, nints kedve;</i>	ψ. 9.
<i>Nints gögösön, sem gyöngyösön, bé-fedve;</i>	
<i>Tsak férjéhez, és rendihez, intézve;</i>	
<i>Nints furkoson, de tsinoson, öltözve.</i>	1Pét. 3: 7.

<i>Világ java, nagy pompája nem betses,</i>	1Tim. 2: 9.
<i>Test hívsága, kívánsága sem kedves;</i>	1Ján. 2:
<i>Elöl-járás, mást nem várás sem helyes</i>	Ψ. 16.
<i>Ő előtte; mert élete szép tsendes.</i>	1Tim. 2: 12.
<i>E' mint Sára, és Rebeka, olly ékes;</i>	1Pét. 3: 5, 6.
<i>Mint Mária, serény Mártha, olly rendes;</i>	Luk. 10. Ján. 12.
<i>Szelid lelkü,zent életü femérmes,</i>	1Pét. 3: 4, 5.
<i>Mint Tábita; és Lídia: olly kegyes.</i>	Tsel. 9: 36. és 16: 14.
<i>Rok társaság' és gonokság' kerülő,</i>	1Kór. 15: 33.
<i>Jó hirt nevet. mint nagy kintset betsüllő;</i>	Péld. 22.
<i>Tízta fókát, nem rútakat beféllő;</i>	Éséf. 4: 29. és 5: 4.
<i>Isten' népét, zent tselédét kedvellő.</i>	1Tim. 5: 10.
<i>Ékes belől, mindenfelől, köntösben;</i>	
<i>Szelid, tsendes, drága hímes, lelkében;</i>	1Pét. 3: 4.
<i>Betsületes, tekintetes, Istenben;</i>	Éséf. 4: 22, 24.
<i>Uj-embere, van el-rejtve fívében.</i>	
<i>Erös bittel, reménséggel fogadja</i>	
<i>Isten' favát, zent tanátsát meg-tartja;</i>	1Pét. 3:
<i>Igéretét, jó befédét óhajtja:</i>	Ψ. 5, 6.
<i>Ezt, sérelem sem félelem nem bántja.</i>	
<i>Attyát, Annyát, Rokonságát el-bagyja,</i>	1Móf. 12:
<i>Lakta földét, Esmerőjit, mint Sára,</i>	Ψ. 12.
<i>Hü Társáért, jó Uráért, 's nem bánja;</i>	Ψ. 13, 14.
<i>Mert tsak Férje, féltő kintse, azt fánja.</i>	
<i>Hítes Férjét, mint a' fejét, olly fépen</i>	1Kór. 11: 3, 7.
<i>Ékesíti, és segíti mindenben,</i>	Ψ. 8, 9, 10.
<i>Jó Urának, Tátorának nevezvén,</i>	1Pét. 3: 6.
<i>Véle élvén, éltét félvén, 's tisztelőén.</i>	
<i>Illyen Affony, ritka bárlony, éltére;</i>	Préd. 7: 26, 28.
<i>Férje' java, 's koronája, nevére;</i>	Péld. 12: 3.
<i>Gyors, és serény, de nem kemény erköltse;</i>	és 7: 11, 12.
<i>Adakozó, nem tékozló költésre.</i>	és 31: 20.
<i>Istenéhez, és Férjéhez hűséges,</i>	
<i>Jó tanátsú, kegyes favú, femérmes;</i>	1Pét. 3:
<i>Igy Istennek, Férje ennek, lelké nyertes,</i>	Ψ. 1, 2.
<i>Szent életben, kegyességben bövséges.</i>	1Kór. 7: 16.
<i>Ezt nem zabja szép palástja, sem gyöngye,</i>	1Pét. 3: 3.
<i>Fényes ruha, fodor haja, fépsége.</i>	Péld. 11: 22.
<i>Sem arany-lántz, drága-kő, 's tántz; de fíve</i>	Mát. 14: 6.
D	Téki

Tézi féppé, lelki éppé mindenbe.
 Bár jól nézd-el: hogy Jézabel kendőzve,
 'S Héródiás, mint élő Irás, öltözve,
 Itt el-nem fér, keveset nyér, ditsérve:
 Ugy Lollia, 's Kleópátra gyöngyözve.
 Mefsáliná, sem Héléna pompája,
 Sem Dólila, sem Luczilla ruhája,
 Semirámis Királyné-is ne várja,
 Hogy ditsérje, 's versbe tegye Bölts fája.
 Salamonnal 's Apostollal ditsérjük,
 'Tsak a' jókat, 's igazakat hiderjük;
 Kik Isténhez jók, 's Férekhez, tiszteljük,
 Szép birtéket, nagy neveket beálljuk.
 Ezer közzül, illik egyről, o' Letzke,
 Szekid Sára, vagy bús Mára erköltse,
 Kedves Ráchel, és Esther kell Versembe;
 Abigail, 's Judit ha él? fér ide.
 Tékoából, ki böltsen élő a' kedves,
 Nem aranyos, sem bársónyos, sem selymes:
 Szép Susánna, kegyes Anna érdemes;
 'S minden tsendes, semérmetes, itt helyes.
 Serénységnek, és Erőnek Áfsonya,
 Lehet Fértén, anuak fején korona;
 Nem estelen, sem bestelen, goromba;
 Ki tsontjait, tetemeit, rothasztja.
 De ki Urát, kedves Házát építi;
 Tíktességet, mint nagy kintsét, úgy félti;
 Házát jóra, nem gonofra téríti;
 E' korona, ezt magára veheti.
 Ki pedig fép, 's oktalan kép, mit nyerhet?
 Mert nem peretz dífnót; ketretz, illethet:
 Zapor-eső, zsémbelédő, nem férhet
 Ide; morgó, sem háborgó, 's el-mehet.
 Ki jó; magát, Áfsonyságát, nem nagyza,
 Hogy korona; mert jól tudja, hogy Ura,
 Elsőbb nála, birodalma van rajta:
 Koronánál, nagyobb Király, hatalma.
 Szép Korona, Férti Társa nem lehet,
 Fija, Lyánya, Unokája, ha élhet:
 Házaf-

1Pét. 3: 4.

1Kir 9: 30.

Márk. 6: 22.

Péld. 6: 24.

ψ 25, 26.

ψ 27, 28.

ψ 32, 33.

Péld. 7: 9-23.

Préd. 7: 28. Rúth. 1: 20.

1Móf. 29: 20.

Esther. 4: 16.

1Sam. 25: 32, 33 Judit. 8:

2Sam. 14.

Péld. 11: 16.

Dan. tóldal. 13.

1Sam. 1: 10-13.

Péld. 12: 3.

és 21: 9.

Péld. 14: 1.

és 11: 16.

Péld. 11: 22.

és 19: 13.

és 27: 15.

és 25: 24.

1Pét. 3: 1.

1Tim. 2: 11-14.

1Móf. 3: 16.

Ének. 3: 11. 2Sam. 12: 30.

Jób. 19: 9.

Péld. 17: 6.

Házaf-

- Házasságra, fel-tett tzelra, ha mehet,
Atya nélkül, Háza nélkül el-ülhet.*
- József Attyát, egész Házát felejtí;
Feleségét, két gyermekét keretí;
Leány Urát, 's maga házát építi;
Vegy Unokát! ez, nagy Apját ki-veti.*
- Leffe hát hiddjed, Feleséged koronád!
Nem gyermeked, drága kintsed, sok marhád;
Melly Atyától, 's e' világtól állhat rád:
De koronát, illy nagy drágát, Isten ad.*
- Férjfi feme, kedvesége, szépsége
Felesége, minden kintse, 's öröme;
Olly mint maga, Hites Ura, lelkére:
'S úgy teremve, jár előtte, e' testbe.*
- Eklésia, UR' Mátkája, melly ékes;
Lelkiekben, igaz hitben értelmes:
Olly fivében, szent életben az Ekes
Kegyes Afszony; drága bársony, mert kedves.*
- A' munkában, sok próbákban állandó;
Késértetben, 's betegségben fárado;
Istent Mennyben, könyörgésben imádo;
Vallásában, igaz útban marado.*
- Szép Borostyán, Myrtus, 's Arany, Korona;
Az Erőnek, serénységnek Afszonya:
Élet' Ura, koronázta ezt maga,
Szent bíborral, igazsággal ruházta.*
- Alkalmaztatás, a' két Tanításból.*
- Illyen vala KUN BORBÁRA mindenben;
Serény Afszony, jó Gazdaszony életében;
Istenselő, jót kedvellő lelkében;
Kellemetes, belől ékes fivében.*
- Bólts elméjü, kegyes nyelvü, szép okos;
Szent Irásban, jó példákban tanátsos;
Nagy oktató, jól vigyázó, és gondos;
Szemérmes, mértékletes, jó dolgos.*
- Szeme' fényét, kedves Férjét keretö;
Ura' nevét, tisztességét terjesztö;
Gyermekeit, és tseledét jól intö;
Nem nagy gögre, kevélységre gerjesztö.*
- 1Móf. 24: 57-60.
1Móf. 4:1;
P. 50, 51, 52
Ruth. 4: 11.
Péld. 12: 3.
és 27: 24.
és 19: 14.
és 18: 22.
Ézék. 24: 16.
Péld. 31: 10.
és 5: 19.
1Móf. 2: 18.
Sólt. 45. 14, 15.
Péld. 19: 14.
1Pét. 3: 4, 5.
és 31: 22. és 11: 16.
Sid. 11: 11, 12.
1Pét. 1: 7.
Már. 9: 22.
és 15: 25-28.
Péld. 12: 3.
2Tim. 4: 7, 8.
Jel. 19: 8.
1Pét. 5: 4.
Péld. 31. 10, 31.
1Pét. 3: 2, 3, 4.
Péld. 31: 25, 26.
2Sam. 24:
1Sam. 25: 32, 33.
Péld. 31: 3, 5-27. 1Tim. 2: 9.
1Pét. 3: 1.
Péld. 11: 16.
és 14: 1.
1Pét. 5: 5.
Nagy*

Nagy Titulus, és Grófi *jus* előtte,
 Fő Uraság, Nagy Méltóság, *vólt rejtve*;
 Magát nagyzó, mást alázó *nem vólt E'*;
 Tisztesíges *vólt*, nem fényes, köntöse.
De fépsége, ékesége *vólt belől*,
 A' *ívében*, és lelkében, mint *erről*,
 Két Tanítás, 's e' Vers *írás föl fentiül*;
 Mert öltözve, *vólt a' íve Istentől*.
Vólt kínokban, fájdalomban Borbára,
 Lelkét kéken, mert jó hitben tartotta;
 Szent Vallását, igazságát *nem hagyta*;
 Ezt Krisztusa *koronázta meg maga*.
Fejér ruhát, érdemlett hát, valóba;
 Kit *vérevel*, érdemével, *meg-mosa*,
 Kristus Bárány: így e' Leány *magára*,
 Tiszta *fejért* Krisztustól *kért*, Halálra.
El-esett ma, e' Korona *Fejétől*!
 Gyáékban *ülő*, sokat *nyögő Férvétől*!
 El-tétetett; el-vétetett *belyéről*!
 Mind Fijától, Leánytól, 's Tseléd^ttől.
 Istene *vólt*, míg *élt és bólt*; hát mi kár,
 Hogy *el-vette*, vígza *kérte*, tőlünk már?
 Illyen *halál*, ki rá talál, *bóldog Vár*!
 Mert Mennybe ment, már *lelke kent*, Hidd-el bár! *Préd 12:9. Luk. 23:43.*
Ki ezeket a' Verseket valóban
 Meg-vísgálod; *fel-találad Írásban*,
 E' Ditséret kiket illet, világban:
 Isten *szava*, 's nem Pap *mondja* *magában*.
Jer' hát *voxolj*! és *centül föl*! így velünk:
 KUN BORBÁRA, Ritka *Példa*, *vólt köztünk*!
 Immár *meg-bólt*, Légyen *Aldott*! Adj, kérünk,
 Illyen *Jókat*, nyernünk *sokat*, Istenünk!
 Á M E N.

Sólt. 62: 10, 11.

és 146: 3, 4.

1 Tim. 2. 9, 10.

1 Pét. 3: 1-6.

Péld. 12: 3.

Sólt. 45: 14.

Jel. 19: 8.

Sólt. 18: 22.

Jel. 3: 18.

és 7: 14.

és 19: 8.

Péld. 12: 3.

Ésa. 38: 14.

Jér. 13: 18.

Siral. 5: 16.

Filip. 1: 21, 23.

Ézék. 24: 16, 17.

Jel. 14: 13.

Préd 12: 9. Luk. 23: 43.

Péld. 31: 10.

Y. 11, 12.

és 10, 7.

Péld. 18: 22.

Néhai Kegyes Pátrónájának, 's jó Affonyának, utolsó

Tisztefségtételére, és érdemlett Emlekezerére:

Vizaknán, Irta fomoruan 1720. Eftendőben,

Karátson Havának 18-dik Napján.

Sólymosi Mihály, V. P.